

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

'Εν 'Ελλάδι Δρ 8
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ Φρ Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀποθνήσκει·
Διεύθυνσιν ἔχει ἡ τῆς 'Ηπείρου
'Αθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. 'Ορεί-
λουν δὲ οἱ ἐπίθω οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς 'Ηπείρου» εἶνε τὸ μόνον 'Ηπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν 'Ηπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων 'Ηπειρωτῶν.

Τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια τὰ ὑποβλη-
θέντα εἰς τὴν Βουλὴν
ὕπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν

Στρατιωτικῶν ἐγένοντο ἀρριμὴ δυσχερεστικαί
μεταξὺ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς
Κυβερνήσεως. Ὁ Διάδοχος ἤϊζον νὰ λάβῃ γνῶ-
σιν τῆς ὑποβολῆς τῶν νομοσχεδίων προηγουμέ-
νων καὶ νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ, ἀφοῦ
αὐτὸς εἶνε γενικὸς τοῦ στρατεύματος Διοικη-
τῆς. Ἡ Κυβέρνησις δικτείνεται ὅτι καὶ σκέψαι
αὐτῆς περὶ καταργήσεως τῆς Γεν. Διοικήσεως
καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν ζητημάτων ἦσαν
γνωσταὶ καὶ ἐπομένως ὡς κυβερνήσις συνταγ-
ματικὴ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ προηγου-
μένην ἔγκρισιν. Ὡς ἐκ τούτου τὰ πράγματα
περιεπλάκησαν. Ἐν συνευθεύει ὁμοῦ μετὰ τοῦ
Βασιλέως ἀπερσιόσθη ὅπως ὁ ἐπιτελάρχης τῆς
Γεν. Διοικήσεως κομίσῃ τὰ καταρτισθέντα ὑπὸ
τοῦ Διαδόχου νομοσχέδια εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρουσίᾳ ὡς αὐτῶς τοῦ
ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ποιήσῃται εἰ-
σήγησιν αὐτῶν. Ὄντω, ὁ ἐπιτελάρχης ἐπὶ
τρίωρον ἐπετέλεσε τὸ καθήκον τοῦτο. Ὡς δὲ
βεβαιῶν τὸ «Ν. Ἀστὺ» ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν
εἰς τὸν ἐπιτελάρχην εἰς τὸ τέλος: «Ἡ ἐργα-
σία τοῦ Διαδόχου εἶνε σημαντικὴ εἰσφορά δι'
ἡμᾶς. Ἡ κυβερνήσις ἀποδέχεται αὐτὴν ὡς συμ-
βουλὴν σπουδαιοτάτην εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς
πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ εἶνε εὐ-
τυχὴς ὅτι δύναται οὕτω νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς
τὴν Α. Ὑφ.». Ταῦτα εἶπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης
ὁ δὲ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς συνέ-
μερίζετο καὶ αὐτὸς τοὺς λόγους τούτους, διότι
σκοπὸς αὐτοῦ ὑποβαλόντος εἰς τὴν Βουλὴν νο-
μοσχέδια εἶνε ἡ βελτίωσις τῶν στρατιωτικῶν
πραγμάτων κατὰ τὰς ἰδίαις μελέταις καὶ ἐν
σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Ἐκ ἐκ
τῶν νομοσχεδίων τῆς Γεν. Διοικήσεως προέκυ-
πτέ τι καλλίτερον, τὸ καλλίτερον τοῦτο οὐ-
δὲνα λόγον ἔχει ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ μὴ παρα-
λάβῃ καὶ καταστήσῃ νόμον τοῦ Κράτους. Ἐως
ἐδῶ τὰ πράγματα ἐχώρουν καλῶς καὶ ἐπι-
στεύθη παρ' ὅλων ὅτι τὸ ζήτημα ἐλύθη κατ'
εὐχὴν καὶ ἀπεσβεσθῇ πᾶσα διένεξις ἢ διαφω-
νία. Αἶφνης ὁ βουλευτὴς Ἡλείας κ. Κρεπτενί-
της ἀποστρατευθεὶς ἀντισυνταγματάρχης τοῦ
πυροβολικοῦ, ὡς κριθεὶς στάσιμος, ἀνελθὼν ἐπὶ
τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἔφαλε τὸν ἀναβαλόμενον
τοῦ Διαδόχου καὶ ὅλων τῶν Βασιλοπαίδων ὡ-
σεὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἐσχάτου στρατιώτου.
Εἰς τὸν βουλευτὴν τοῦτον οὐδεμία ἐδόθη ἀ-
πάντησις ὑπ' οὐδενὸς τῶν ὑπουργῶν, οὔτε ἐπρο-
στατεύθη τὸ ὄνομα τοῦ Διαδόχου. Τὸ τοιοῦτον
παρήγαγε λύπην καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς
τὸν Διάδοχον. Μεταξὺ δὲ τῶν κύκλων τοῦ 1ου
πυροβολικοῦ συντάγματος ὁ πρίγκηψ Νικόλαος
ὠμίλησε δριμύτατα καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἐναν-

τίον τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπεν ὅτι δὲν ἐφικτόν
ζετο ποτὲ ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ Κυβερνήσις
ἥτις δὲν θὰ ἀντέκρουεν ἓνα βουλευτὴν τολμῆ-
σαντα ἀδικαιολογητῶς νὰ ὑβρίσῃ τὸν Διάδοχον
τοῦ Θρόνου καὶ ἓνα Βασιλοπαῖδα. Εἰς τὰς δυ-
σχερεστικὰς ταύτας προσετέθη καὶ ἡ ἐκ τῶν δη-
λώσεων ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ
τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τῶν νο-
μοσχεδίων τῆς Γεν. Διοικήσεως. Διὰ τοὺς λό-
γους τούτους ἡ πολιτικὴ κατὰστασις εἶνε εἰς
ἄκρον ἀνῶμαλόν.

Αἱ διχόσεις περὶ ἐπικειμένης ὑπουργικῆς
κρίσεως ἤρχισαν ἐκ νέου νὰ ἐπιτείνωνται. Δύ-
νεται ὁμοῦ νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι καὶ πό-
λιν θὰ ἐξυρεθῇ λύσις. Ὅπως δὲ ποτε ἐκ εἰς
τὰ συμβαίνοντα νῦν δὲν συνέτρεχον ἄλλοι λό-
γοι ἢ κατὰστασις πρὸ καιροῦ θὰ εἶχεν ἐντελῶς
μεταβληθῇ. Ἡ ἐν τῇ βουλῇ ὁμοῦ θέσις τῆς
Κυβερνήσεως εἶνε ἀσφαλής. Κατὰ τινα δὲ
δήλωσιν τοῦ τῶς πρωθυπουργοῦ κ. Ζήμη
οὗτος θὰ συντρέξῃ αὐτήν. Ἡ Βουλὴ αὐτῇ, εἶ-
πεν ὁ κ. Ζήμης, πρέπει νὰ ἐργασθῇ καὶ οὐδεὶς
ὑπάρχει λόγος ἐμπειδίζων αὐτὴν πρὸς τοῦτο.
Ἐγώ, ὡς πάντοτε, θὰ συντρέχω αὐτὴν εἰς
συγκρότησιν ἀπαρτίας. Ἄλλὰ καὶ ψηφίζων ὅλα
τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὅποια θὰ θεωρῶ
ἄξια ἐπιψηφίσεως. Εἴμαι ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν
καὶ θὰ συντρέξω τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ ἔστω
καὶ τὰς ἡμιτελεῖς καὶ πολλὰ ἀμφιβόλου ὡ-
φελείας οἰκονομίας τῆς. Ἐπομένως ἐκ τῆς
Βουλῆς τίποτε δὲν ἔχει νὰ φοβῇται ἢ Κυβέρ-
νησις. Ἀς ἐννοήσῃ ἰδίως ὅτι ἡ στρατιωτικὴ
σύνταξις τοῦ τόπου πρέπει νὰ πύσῃ νὰ εἶνε
ζήτημα προσώπων καὶ μικροφιλοτιμιῶν. Ἀδι-
αφορῶν διὰ τὰ πρόσωπα καὶ διὰ τοὺς τύπους
ἀρκεῖ νὰ γείνῃ τι ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ. Πρέπει
ἐπὶ τέλους νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι οἱ κίνδυνοι οὓς
διέτρεξεν ἡ Μακεδονία, ἐδημιουργήθησαν ἰδίως
ἐκ τῆς στρατιωτικῆς καὶ διοικητικῆς μας ἀ-
συνταξίας. Πρέπει νὰ ἐπωρεληθῶμεν τῆς ἀνα-
βολῆς ἢ αἱ Δυνάμεις ἐπέβηλον πρὸς λύσιν τοῦ
Μακεδονικοῦ ζητήματος, ὅπως δυνήθωμεν ἐν
κιρῶν οὐχὶ ἀπομεμακρυσμένῳ ν' ἀντιπληθῶμεν
κατὰ τῶν βουλευτικῶν πραξικοπημάτων. Ἡ
Κυβέρνησις θέλησιν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ νὰ ἐργασθῇ
καὶ πρὸς τοῦτο ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς τῶν φί-
λων τῆς θὰ ἔχῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἰδι-
κῶν μου.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

17 Φεβρουαρίου 1903

Αἱ μεταρρυθμίσεις ἐν 'Ηπείρῳ. — Οἱ δικασταὶ καὶ ἡ
'Ελληνικὴ γλῶσσα — Ζημία ἀντὶ ὠφελείας. — Αἱ
δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας. — Μέτρα πρὸς
διατήρησιν τοῦ καθεστώτος.

Πρὸ ἡμερῶν ἀνηγγέλη τηλεγραφικῶς ἐκ
Κων)πόλεως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιο-
σύνης εἰς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Γενικὸν Διοικητὴν
ἡμῶν ὅτι διορίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁ-
δεκα δικαστικὰ μέλη διὰ τὰ ἐν Ἰωαννίνοις δι-
καστήρια, ἐξ Μουσουλμάνων καὶ ἐξ Χριστιανῶν,
οἵτινες ἄμα ἀφίχθῶσι θέλουσιν ἀναλάβει τὰ
καθήκοντά των, ἐν ᾧ ἐν τῷ μεταξύ, θὰ ἐκ-
πληρῶσι τὰ καθήκοντά των προσωρινῶς οἱ
κατὰ τὸ τῶς κρατοῦν σύστημα ἐκλεχθέντες
ἐγγύριοι δικασταί. Ἐκ τῶν διορισθέντων δικα-
στῶν οἱ μὲν μουσουλμάνοι εἶνε Κωνσταντινου-
πολίται καὶ Ἀνατολῆται οἱ δὲ Χριστιανοὶ

'Αρμένιοι πλὴν ἐνός 'Ορθοδόξου Ἑλλήνου. Ἐκ
τούτου καὶ μόνου δύναται τις νὰ εἰκόσῃ ποῖα
ἐπίδρασιν θὰ ἐξασκήσωσιν αἱ μεταρρυθμίσεις (·)
εἰς τῆς δικαιοσύνης ἐν 'Ηπείρῳ. Κατὰ τὸ τῶς
καθεστῶς ἐξελέγοντο κατὰ διετίαν τὰ μέλη
τῶν δικαστηρίων ἐκ τῶν ἐγγυρίων προκρίτων
'Οθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν, τὸ δὲ σύστημα
τοῦτο, καίτοι πλημμελὲς καὶ ἐκείνῳ, ἐν σχέσει
ὁμοῦ πρὸς τὸ ἥδη καθιερούμενον, εἶχε τὸ ἀνε-
κτίμητον διὰ τὴν 'Ηπειρον πλεονεκτήμα ὅτι
δι' αὐτοῦ ἐξελέγοντο πάντοτε δικασταὶ γινώ-
σκοντες τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, τὴν ἑλληνι-
κὴν καὶ ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων προκρίτων.
Πᾶς διὰδικος εὐχερὲς ἠδύνατο νὰ παραστῇ ἐν
τοῖς δικαστηρίοις καὶ νὰ γείνῃ καταληπτὸς
ὕπὸ τῶν δικαστῶν τῶν τε Χριστιανῶν καὶ τῶν
'Οθωμανῶν ὑπερασπίζων τὰ δικαῖά του διὰ
τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης, ἥτις ἐφαίνετο
κρατοῦσα ἐν τοῖς δικαστηρίοις μετ' ὅλης τῆς
καταδιώξεως ἧς ὑπέστη ἐκ μέρους τῆς Κυβερ-
νήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν δωδεκαετίαν, ἀ-
παγορευθείσης, ὡς γνωστὸν, πρὸ 12 ἐτῶν τῆς
χρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν δικηγόρων. Διὰ τοῦ
ἀπαγορευτικοῦ τούτου μέτρου ἐβλάδην μὲν
καίριως οἱ Ἕλληνας δικηγόροι καὶ ἐτέθησαν ἐν
ἀποστρατεία μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξασκήσωσι τὸ
ἐπάγγελμα των, ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐλα-
χίστην βλάβην ὑπέστη, καθόσον ἐπιτρεπομένης
τῆς χρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν αὐτοπροσώπως
παρισταμένων διαδίκων ἐξήκολούθει αὕτη δε-
σπόζουσα ἐτι ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὦν τὰ μέλη
κάλλιον ταύτην ἐγίνωσκον τῆς ἐπισήμου τουρ-
κικῆς. Ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ καθιερωθέν-
τος νέου συστήματος θὰ ἔχωμεν δικαστὰς ὑ-
δαμῶς γινώσκοντας τὴν κοινὴν ὅλων τῶν 'Ηπει-
ρωτῶν, ἀδιακρίτως ὁμογενήματος, ἑλληνικὴν
γλῶσσαν· συνεπῶς ἐξοστρακίζεται καὶ αὕτη
παντελῶς ἐκ τῶν δικαστηρίων χάρις εἰς τὰς
μεταρρυθμίσεις! Καὶ τοῦτο ἐν εἶνε δυσάρε-
στον μόνον ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν ἐποψιν, ἀλλὰ πρω-
τίστως ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἀπονομῆς τῆς δι-
καιοσύνης. Μέχρι τοῦδε πικρὸν ἐλάβομεν πεί-
ραν τῶν κακῶν συνεπειῶν τῆς ἀγνότητος τῆς
τοπικῆς γλώσσης ἐν τῇ ποινικῇ δικαιοσύνῃ,
ἐν ᾗ ἀποστελλομένων ἀνακριτῶν καὶ εἰσαγγε-
λέων ἀδίκων αὐτῆς παντοῖαι καὶ παράδοχοι
συνέβαιναν παρεξηγήσεως ὡς ὅμοια ποσάκις
δὲν ὑπῆρξαν ἀθῶαι ὑπάρξεις! Ἡδὲ ὁμοῦ τὸ
κακὸν ἀντὶ νὰ θεραπευθῇ γενικεύεται, μεταξὺ
δὲ τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ λαοῦ τίθεται φραγ-
μὸς ἀνυπερέβλητος. Τούτου ἕνεκεν πάντες ἐν
'Ηπείρῳ ἤρχοντο νὰ μὴ γείνῃ παρ' ἡμῶν ἐφαρ-
μογὴ τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἱσλάε, ὅστις με-
ταρρυθμίζει τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ τουρκικώτε-
ρον ἀφαιρῶν καὶ τὰ τελευταῖα ἔχνη προπαρ-
χόντων τινῶν τοπικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ περισ-
σότερον ἐλύπησεν ἡμᾶς ἡ εἰδήσις ὅτι αἱ Με-
γάλαι Δυνάμεις δὲν περὶλάβον τὴν 'Ηπειρον
μεταξὺ ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας δι-
ὰς ἐξήγησαν εὐρυτέρας πρὸς μεταρρυθμίσεις καὶ
ἐγγύγυα τινὰ περὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐ-
τῶν. Ὡς ἐκ τούτου δὲ θὰ συμβῇ παρ' ἡμῶν,
ὥστε νὰ ἐκτελεσθῶσι μὲν αἱ ἐν τῷ ἱσλάε ἀνα-
φερόμεναι διατάξεις, δι' ὧν ἐμμέσως καὶ κε-
ληθότως ἀφαιροῦνται τὰ ὑπάρχοντα ἔστω, καὶ
κατὰ σκιάν, τοπικὰ δικαιώματα, νὰ μείνωσι
δὲ ὅλως ἀνεκπλήεστα αἱ συντελοῦσαι εἰς πλη-
ρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν τοπικῶν ἀνάγκων.
Τοῦτο ἀναμφισβήτητως θὰ χειροτερεύσῃ τὴν

τοιας καθεκτάς, ἐπῆλθε μείωσις τῆς σχετικῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ μερίδος κατὰ δραχ. 2,467, 190 προσεγγιζέτω ἐκ τῆς πωλητέας ὁμολογιῶν τῶν ἐν λόγῳ δανείων.

Κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμμάτων

α') Ἡ μὲν κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμμάτων ἐκ τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ παρίσταται κυκλοφορίᾳ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διναίτου ἐν τέλει τοῦ ὑπολόγου ἔτους εἰς δραχ. 69,778,575.47. Σημειωτέον, ὅτι ἐν ταύταις περιέχεται καὶ ἡ κυκλοφορία διὰ λισμὸν τοῦ Κράτους ἐκ τῆς συγγυλευθείσης ἐν τῇ Τραπεζῇ ἡμῶν Τραπεζῆς Ἑπειροθεσσαλίας. Ἀφ' ἑτέρου ἡ διὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κυκλοφορία ἐξ ὁμοίου δανείου τοῦ Κράτους ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ ἐξέλιπεν ἐ.σφληθέντος τοῦ κυβερνητικοῦ δανείου συνεπείᾳ ἐνικυσίου ἀποσβεσσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1898 περὶ Διεθνούς Ἑλέγχου.

Ἐπομένως, τὸ ἀνωτέρω σημειούμενον ποσὸν δραχ. 69,778,575.47 πλέον δραχ. 18 ἑκατ. εἰς κεματικά γραμμάτια, περιστάσι τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ χρέους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τραπεζικά γραμμάτια—τοῦ εἰς χρυσὸν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ χρέους τοῦ Κράτους ἀποδοθέντος ταῖς Τραπεζαῖς κατὰ τὸ 1898, ὡς γνωρίζετε εἰς ὁμολογας τοῦ ἐγγυημένου εἰς χρυσὸν δανείου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1898 2 1) 2) ο.

β') Ἡ κυκλοφορία τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ἴδιον λισμὸν κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀνῆλθε εἰς δραχ. 64,480,354.60 κατὰ Σεπτέμβριον κατ' ἀνότατον ἔρον καὶ εἰς δραχμὰς 48, 233,159.77 κατ' Ἰούνιον κατὰ κατώτατον ἔρον καὶ κατὰ μέσον ἔρον εἰς δραχ. 56,005, 944.69.

Ἄλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο περιστᾷ κυκλοφορίαν, καθ' ἃ καὶ ἄλλοτε εἴπομεν ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς, διότι ἔχομεν διχρῶς ἐν τοῖς Ταμείοις κεματικά γραμμάτια καὶ τραπεζικά τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ἃ ἡδυνάμεθα νὰ διαβάσωμεν ἀντὶ ἡμετέρων τραπεζικῶν γραμματίων εἰς πληρωμάς.

Οὕτως ἐντέλει τοῦ υπολόγου ἔτους παρίστανται ἐν τῇ οἰκείᾳ μερίδι τοῦ ἰσολογισμοῦ κυκλοφορήσαντα διὰ λισμὸν τῆς Τραπεζῆς τραπεζικά γραμμάτια δραχ. 64,430,885.26

Ἄλλὰ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰχομεν ἐν τοῖς ταμείοις τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ κεματικά γραμμάτια δραχ. 7,061,667.—

Ὅθεν περιστρίβεται τὸ ποσὸν εἰς Δραχ. 57,369,218.26

Σημειωτέον, ὅτι ἡ κυκλοφορία αὕτη, ἅλλως τε ἀποτελούσα περίπου τὸν ἀνώτατον ἔρον κυκλοφορίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους, ἀπέχει ἀκόμη κατὰ ὅσον περίπου ἑκατομμύρια τοῦ ἀνωτάτου νομίμου ἔρου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐργασίας ταύτης κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος παρίσταται διὰ τὸν ἐξῆς ἀριθμὸν, παρίσταντον τὴν ἐπ' αὐτῆς κίνησιν τῆς μερίδος τῶν ἑξωτέρ. λ)σῶν.

Καθ' ὃ ἐν τοῖς καθεκάστῳ σημειοῦνται, ἡ μερὶς αὐτῇ φέρει εἰς χροστίον ὅλκην πρὸν

Δραχ.	178,838,044.51
καὶ εἰς πίστῳσιν	» 167,816,581.47
ἡ ὅλη κίνησις	Δραχ. 346,654,625.98

ἴση πρὸς τὴν τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Ἡ δὲ ἐπικαταλλαχὴ κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος ἀνῆλθε κατὰ φράγκον κατ' ἀνάτατον θρον εἰς δρ. 0,67 1/2, κατὰ κατώτατον θρον εἰς δρ. 0,57, 1/2, καὶ κατὰ μέσον θρον εἰς δραχ. 0,62 1/2. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ μὲν κατώτατος θρος τῆς ἐπικαταλλαγῆς εἶνε περίπου ὁ αὐτός—ὁ δὲ ἀνώτατος κατὰ 4 1/2 εκατοστὰ χαμηλοτέρος—ἥτοι ὁ κυματισμὸς πρὸς αὐτὸς τῆς ἐπικαταλλαγῆς ὑπὸ πρὸν ἐπαί

"Ὁθεν ἡ ὑπόλοιπος ἐκ τῆς σημειωθείσης καθυστέρησεως

Κατὰ περιουσίαν δὲ ἔχουσιν ὡς εἶναι :

καὶ ἐπὶ τὸν περὶ τοῦ	2,7	ο	ο	α
»	1,9	ο	ο	α
»	4,4	ο	ο	α
81,179,021	»	»	»	»
κλθ.	»	ο	ο	ο
»	»	»	»	»
»	»	»	»	»
»	6,7	ο	ο	ο
»	»	»	»	»
8,454,191	»	»	»	»
κλθ.	»	9,4	ο	ο
»	»	0	»	»
»	»	»	»	»
»	»	4,4	ο	ο
»	»	»	»	»
9,891,667	»	»	»	»
κλθ.	»	12,4	ο	ο
τὴν.	»	»	»	»

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΗΜ.—Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὴν χρησιμότητα τῶν ἀσμάτων τούτων κηθεῖν αὕτη ἐπὶ καταφάνης. Δύναται δὲ πᾶς τις ἀποστέλλων τὸ εὐτελὲς ἀντίτιμον νὰ τὴν ἀποκτήσῃ.

ΔΙΑΦΟΡ

— 'Απεβίωσε προχθές καὶ ἐκηδεύθη ἡ Ἑλένη σύ-
ζυγος Β. Κολιοπούλου ἀφήσα λύπην εἰς ἅπαντας τοὺς
οἰκοὺς οὓς καὶ συλλυπούμεθα.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν
διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως
Ἀπριλίου 1903 (ἔ. ν.) τῶν ἐξῆς ἐθνικῶν δα
υσίων.

α) Δάνειον 1889 (Πάγιο) 4 ο) προς φ
γους 4.

6) Δάνειον 1893 (Κεφαλαιώσεως 5 σ)
πρός φρ. γρ. 3.50.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1903.
(Ἐκ τοῦ γραφείου)